

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Alicja Sosnowska

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Výklad článku 5 tretieho odseku ES, článku 2 smernice Rady 67/227/EHS z 11. apríla 1967 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa dane z obratu (Ú. v. ES L 71, s. 1301; Mim. vyd. 09/001, s. 23), ako aj článku 18 ods. 4 a článku 27 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 3) – Vnútroštátna právna úprava týkajúca sa dane z pridanej hodnoty, ktorá ohľadom lehoty na vrátenie nadmerného odpočtu stanovuje pravidlá znevýhodňujúce platiteľov dane, ktorí začínajú vykonávať zdaniteľné plnenia a sú registrovaní ako platitelia dane uskutočňujúci dodávky tovarov vo vnútri Spoločenstva – Zásady daňovej neutrality a proporcionality

Výrok rozsudku

1. Článku 18 ods. 4 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2005/92/ES z 12. decembra 2005, a zásade proporcionality odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je tá v spore vo veci samej, ktorá na účely umožnenia kontrol nevyhnutných na zabránenie daňovým únikom a obchádzaniu daňových povinností stanovuje lehotu v rozsahu 60 až 180 dní od podania daňového priznania k dani z pridanej hodnoty zdaniteľnou osobou, ktorú majú vnútroštátne daňové orgány na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty určitej kategórii zdaniteľných osôb, okrem prípadu, keď tieto osoby poskytnú zábezpeku vo výške 250 000 PLN.
2. Ustanovenia, akými sú tie, ktorých sa týka spor vo veci samej, nepredstavujú „osobitné odchylné opatrenia“ sledujúce zabránenie niektorým formám daňových únikov alebo obchádzaniu daňových povinností v zmysle článku 27 ods. 1 šiestej smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicou 2005/92.

(¹) Ú. v. EÚ C 69, 24.3.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 12. augusta 2008 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Montpellier – Francúzsko) – Vydávacie konanie proti Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

(Vec C-296/08 PPU) (¹)

(Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Články 31 a 32 — Európsky zatykač a postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi — Možnosť členského štátu vykonávajúceho žiadosť o vydanie uplatniť dohovor prijatý pred 1. januárom 2004, ale uplatniteľný v tomto členskom štáte až po tomto dátume)

(2008/C 260/05)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Montpellier

Vyžiadaná osoba:

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Cour d'appel de Montpellier (Francúzsko) – Výklad článkov 31 a 32 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34) – Možnosť členského štátu uplatňovať vo svojich vzťahoch s iným členským štátom iné konania, ako sú konania upravené rámcovým rozhodnutím, a osobitne tie, ktoré sú upravené Dublinským dohovorom z 27. septembra 1996 o extradícii medzi členskými štátmi Európskej únie – Vplyv neoznámenia členským štátom vydávajúcim európsky zatykač existujúcich dohôd a dojednaní, ktoré chce naďalej uplatňovať – Možnosť členského štátu vykonávajúceho európsky zatykač uplatniť dohovor prijatý pred 1. januárom 2004, ktorý však nadobudol platnosť v tomto členskom štáte po tomto dátume

Výrok rozsudku

1. Článok 31 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi sa má vykladať v tom zmysle, že upravuje iba situáciu, keď je úprava európskeho zatykača uplatniteľná, pričom táto podmienka nie je splnená v prípade žiadosti o vydanie týkajúcej sa skutkov spáchaných pred dátumom uvedeným členským štátom vo vyhlásení urobenom v súlade s článkom 32 rámcového rozhodnutia.

2. Článok 32 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že mu neodporuje uplatnenie vykonávajúcim členským štátom dohovoru o extradícii medzi členskými štátmi Európskej únie vypracovaného aktom Rady z 27. septembra 1996 a podpísaného v ten istý deň všetkými členskými štátmi, aj v prípade, že tento dohovor nadobudol platnosť v tomto členskom štáte až po 1. januári 2004.

(¹) Ú. v. EÚ C 223, 30.8.2008.

Odvolanie podané 27. júna 2008: Landtag Schleswig-Holstein proti uzneseniu Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 3. apríla 2008 vo veci T-236/06, Landtag Schleswig-Holstein/Komisia Európskych spoločenských

(Vec C-281/08 P)

(2008/C 260/06)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Landtag Schleswig-Holstein (v zastúpení: S. Laskowski, Privatdozentin a J. Caspar, Professor)

Ďalší účastník: Komisia Európskych spoločenských

Návrhy odvolateľa

- odvolateľ navrhuje vyhlásiť odvolanie za prípustné a dôvodné,
- zrušiť uznesenie Súdu prvého stupňa z 3. apríla 2008,
- vyhovieť návrhom žalobcu v prvostupňovom konaní a vyhlásiť žalobu vo veci T-236/06 za prípustnú a dôvodnú,
- subsidiárne, vrátiť vec Súdu prvého stupňa, aby pripustil pôvodnú žalobu a pokračoval v doterajšom konaní,
- rozhodnúť o trovách konania a zaviazat Komisiu na náhradu všetkých trov konania, ktoré vznikli v tomto konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Súd prvého stupňa zamietol žalobu o neplatnosť podanú odvolateľom proti Komisii Európskych spoločenských ako neprípustnú z dôvodu, že odvolateľ nie je právnickou osobou v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Žaloba o neplatnosť napádala rozhodnutia Komisie z 10. marca a 23. júna 2006, ktorými bol odvolateľovi zamietnutý prístup k dokumentu SEK/2005/0420 obsahujúcemu právnu analýzu návrhu rámcového rozhodnutia, prejednávaného Radou, týkajúceho sa uchovávaní údajov na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, vrátane terorizmu.

Odvolateľ na podporu svojho opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu Súdu prvého stupňa uvádza dva odvolacie dôvody.

Po prvé Súd prvého stupňa porušil zásadu týkajúcu sa práva byť vypočutý. Cieľom tejto zásady ako výrazu záruky spravodlivého súdneho konania a účinnej súdnej ochrany je zabrániť predovšetkým tomu, aby súdne rozhodnutie bolo prípadne ovplyvnené tvrdením, ktoré účastníci konania neprediskutovali. Tým sa má predísť „prekvapujúcemu“ rozhodnutiu. Na to, aby sa neprijal prekvapujúci rozsudok, súd mal poskytnúť odvolateľovi príležitosť na objasnenie.

Po druhé Súd prvého stupňa porušil právo Spoločenstva tým, že nesprávne vyložil pojem „právnickej osoby“ podľa článku 230 štvrtého odseku ES a povahu právnickej osoby, ako aj tomu zodpovedajúcu procesnú spôsobilosť odvolateľa nesprávne zamietol.

Súd prvého stupňa vychádzal z názoru, že Präsident des Landtags Schleswig-Holstein (predseda parlamentu krajiny Šlezvicko-Holštajnsko) v rámci svojich právomocí na zastupovanie pred súdom zastupuje „priamo spolkovú krajinu“ a nie odvolateľa, a preto odvolateľ nemá právnu spôsobilosť, a tým ani spôsobilosť konať pred súdmi Spoločenstva. Z toho možno vyvodiť, že Súd prvého stupňa by považoval žalobu za prípustnú v prípade, že by žaloba namiesto odvolateľa obsahovala označenie „Land Schleswig-Holstein“. Tento názor je nielen právne nesprávny, keďže nie je v súlade s ústavou krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, ale z pohľadu odvolateľa predstavuje aj prekvapujúce rozhodnutie, s ktorým nemohol počítať. Právne nesprávne je uznesenie Súdu prvého stupňa po prvé preto, že neuznalo skutočnosť, že podľa ústavy krajiny Šlezvicko-Holštajnsko je Landtag „najvyšší orgán predstavujúci politickú vôľu volený ľuďom“, a po druhé preto, že Súd prvého stupňa neuznal, že Präsident des Landtags zastupuje Landtag ako celok v týchto dotknutých ústavnoprávných sporoch. Pojem „krajina“ sa v práve používa súhrnne a nešpecificky a môže sa vzťahovať – podľa kontextu právnej úpravy – tak na vládu, ako aj na parlament spolkovej krajiny.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Mons (Belgicko) 14. júla 2008 – Société de Gestion Industrielle (SGI)/Belgické kráľovstvo

(Vec C-311/08)

(2008/C 260/07)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Mons